

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 1232

Doknr.
565072

Dato
09-06-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 22. april 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (B 93) til social- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 6:

Vil ministeren redegøre for, hvilke kommunale og regionale initiativer vedrørende transportordninger for demente der findes i dag, herunder i Region Syddanmark der angiveligt har en ordning på området, og i den forbindelse indhente erfaringer fra kommunerne/regionerne, herunder beregninger af hvad ordningerne koster, erfaringer med administration af ordningen samt kommunernes erfaringer med at tilrettelægge ordningen bedst muligt for den enkelte borger?

Svar:

Social- og Ældreministeriet ligger ikke inde med et overblik over, hvilke kommunale initiativer vedrørende transportordninger for mennesker med demens, der findes i dag.

Som nævnt i min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1 (B 93) har kommunalbestyrelsen efter reglerne i servicelovens § 117, stk. 1, mulighed for at yde befordringstilskud til borgere, der på grund af en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at tilrettelægge en tilskudsordning efter denne bestemmelse. Målgruppen for bestemmelsen omfatter således mennesker med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne i bred forstand. Mennesker med demens er således ikke nævnt som en særskilt målgruppe i bestemmelsen, men kan være omfattet af bestemmelsen ud fra en konkret vurdering af behovet i det enkelte tilfælde.

Jeg har til brug for besvarelsen af, hvilke regionale initiativer vedrørende transportordninger for mennesker med demens, der findes i dag, indhentet bidrag fra Sundhedsministeriet, som har oplyst følgende:

"Sundhedsministeriet har til brug for besvarelsen på spm. 6 indhentet bidrag fra Danske Regioner og Region Syddanmark. Danske Regioner oplyser, at man ikke er bekendt med særlige regionale initiativer vedr. transportordninger for demente, og at regionerne følger gældende lovgivning.

Region Syddanmark oplyser følgende:

"Region Syddanmark kan her til oplyse, at der ikke er en særordning for siddende befordring af demente. Regionen tilbyder patienter siddende befordring

til nærmeste sygehus, der kan behandle patienten, hvis patienten opfylder en af nedenstående betingelserne i § 15 i Bekendtgørelsen om befordring og befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven nr. 816 af 18.06.2018 og patienten af helbredsmæssige årsager ikke kan benytte offentlig transport.

Det fremgår af ovennævnte bekendtgørelse af § 15:

”Personer har ret til befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra behandling på sygehus m.v., hvis personen opfylder en af følgende betingelser:

1. Personen modtager pension efter de sociale pensionslove
2. Afstanden til eller fra sygehuset m.v., hvor den nødvendige behandling kan finde sted efter regionsrådets visitationskriterier, overstiger 50 km.
3. Personens tilstand udelukker befordring med offentlige transportmidler, herunder bus, tog og færge, og er i øvrigt omfattet af en af følgende situationer:
 - a. personen indkaldes i forbindelse med sygehusbehandling til videre ambulant behandling, eller
 - b. personen hjemsendes af sygehuset på weekendophold, kortere ferie eller lignende.”

Søger patienten om befordringsgodtgørelse er der yderligere et krav om, at udgiften til og fra behandlingsstedet med billigst offentlige transportmiddel skal overstige hhv. 44 kr. for pensionister og 104 kr. for andre (jf. 2022 takster). Beløbet reguleres hvert år den 1. januar jf. ovenstående bekendtgørelse af § § 30 og 31.

Regionens erfaringen med befordring og befordringsgodtgørelse er, at patienterne har svært ved at gennemskue reglerne, herunder hvad de har ret til. Og at sygehusenes administrative personale i kørselskontorerne bruger uforholdsmæssigt meget tid på at sagsbehandle ansøgninger om befordringsgodtgørelse, hvilket i nogle tilfælde kan betyde, at patienter skal vente længe på deres økonomiske godtgørelse af deres kørselsudgifter.”

Med venlig hilsen

Astrid Krag

Bilag:

B 93 – svar på spørgsmål nr. 1.